

[Udenrigsministeren.]

rigspolitiske nævn, med erhvervene samlet og med hovederhvervene enkeltvis problemerne er blevet gennemgået og drøftet, men det drejer sig om et meget stort antal møder, og jeg mener ikke, det ærede medlems kritik af fremgangsmåden er rigtig.

Jeg må måske her tillade mig at citere en bemærkning, det ærede medlem hr. Per Federspiel fremsatte, da vi den 19. februar i år debatterede dette spørgsmål her i salen, det står i Folketingstidende, sp. 2735. Det ærede medlem hr. Per Federspiel sagde her:

„Samtidig vil jeg give udtryk for mit partis anerkendelse af den åbenhed og grundighed, hvormed vi til stadighed har været holdt orienteret om disse forhandlingers forløb.“

Nu ved jeg meget vel, at det ærede medlem dertil vil sige, at orientering og redegørelse er én ting, og forhandling noget andet, men enhver redegørelse har jo været efterfulgt af forhandling, også den meget indgående redegørelse, der er givet op til den nuværende situation gennem flere møder i det udenrigspolitiske nævn.

Denne redegørelse, der har været lige så indgående og lige så omhyggelig som dem, der har været givet på tidligere tidspunkter, blev efterfulgt af mulighed for forhandling, og det må dog stå alle i denne sal klart, at hvis der på mødet i det udenrigspolitiske nævn torsdag den 9. juli, hvor regeringens standpunkt blev meddelt, af det ærede medlem hr. Poul Møller — det ærede medlem hr. Poul Møller var med i nævnets forhandling — eller af et hvilket som helst andet medlem var blevet fremsat ønske om forhandling i nævnet, forhandling i nævnets underudvalg eller i en endnu snævrere kreds, var en sådan forhandling øjeblikkelig blevet accepteret uden tøven.

Det ved det ærede medlem hr. Poul Møller jo såre vel, og hvis han virkelig mener, at der her mellem regeringspartierne på den ene side og de to store oppositionspartier på den anden side, eller måske blot mellem regeringspartierne på den ene side og det konservative folkeparti på den anden side, den 9. juli eksisterede reelle forhandlingsmuligheder, så er det forkert af det ærede medlem, at han ikke bad om at få denne forhandling. Havde han gjort det, havde han fået det. Alle vi, der mere end

noget andet ønsker den bredest mulige politiske tilslutning til den afgørelse, der skal træffes, må beklage det, ja, jeg synes, vi må bebrejde det ærede medlem hr. Poul Møller, at han ikke fortalte os om de eksisterende forhandlingsmuligheder og bad om at få en forhandling.

Det ærede medlem hr. Poul Møller bebrejder os derudover, at regeringen har taget sit standpunkt så hurtigt efter Englandsafgørelsen. Ja, jeg må måske også her have lov at slå op i Folketingstidende og minde om, at det jo ikke hidtil har været sådan, at det ærede medlem hr. Poul Møller havde den opfattelse, at man kunne tage standpunktet for hurtigt, i hvert fald er det ikke noget sådant, det ærede medlem tidligere har bebrejdet regeringen. Hvis jeg må citere, hvad det ærede medlem sagde under debatten den 19. februar her i salen, gik hans udtalelser på det tidspunkt ud på, at han måtte bebrejde ministrene, den højtærede økonomiminister og mig, at vi i vore redegørelser i for høj grad havde reduceret os selv til refererende maskiner, der gav redegørelser, som det ærede medlem fandt var — nu kan jeg ikke i øjeblikket finde, hvilket udtryk det ærede medlem brugte, men redegørelsen var i hvert fald tilfredsstillende, og ikke lod vore vurderinger komme i forgrunden, at vi ikke gav en målsætning, der viste, at det drejede sig om levende mennesker. Det ærede medlem sagde — sp. 2748 — :

„Vi må kunne forlange af vore ministre, når de taler til tinget, at de giver udtryk for tanker; vi må vide, hvor vi har dem, og vi må vide, hvilken politik Danmark skal forfølge.“

Altså med andre ord, så sent som i februar bebrejder det ærede medlem os, at vi ikke har noget standpunkt, som vi på regeringens vegne kan lægge frem for det høje ting som regeringens standpunkt til markedsproblemerne.

Endnu stærkere siger det ærede medlem hr. Poul Møller det samme i slutningen af sin tale — sp. 2756 — :

„Til slut vil jeg understrege, at vi beklager, at regeringen ikke fortalte os noget som helst om, hvad den vil.“
Men når vi fortæller det ærede medlem, hvad vi vil, er det også galt. Beklagelsen over, at regeringen ikke har taget stand-